

Sensommervise

Musik & Tekst: Kirsten og Finn Jørgensen

Æbler lyser rødt på træernes grene,
høsten går ind.
Går igennem skoven ganske alene,
stille i sind.

*Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.*

Sommerbrisen danner krusning på søen,
mystisk og sort.
Stæreflokke svæver højt over øen -
snart tager de bort.

*Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.*

Duft af brænderøg blandt brunlige bregner,
blåsorte bær.
Stille summen mellem blade som blegner -
af'tnen er nær...

*Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.*

Modne rønnebær bag dybgrønne grene
rødt titter frem -
Går igennem skoven ganske alene -
nu må jeg hjem!

*Gyldne farver og sensommerbrise
fylder hjertet med vemodig musik,
går og nynner en sensommervise
fjernt fra byens larmende trafik.*

Det lysner over agres felt

Balslev, H.

[Komponist](#)

Holstein, Ludvig 1915

[Tekst](#)

Det lysner over agres felt,
hvor sløve plovspand kravle,
det sortner over Store Bælt
med sol på kirkegavle.

Velkommen i vor grønsværsstol
blandt grøftens brombærranker!
O, det gør godt at slikke sol
igen på disse banker!

Vel rækker høstens solskin kort,
men rønnens bær står røde.
Alleens linde blegner bort,
men vildvinsranker gløde.

Vel! Ræk mig da, o efterår,
en gravensten, som smager
af bækken ved min faders gård
og mulden i hans ager.

Og bag mig, sol, og blød mig, regn!
Jeg plukker mine nødder
og trasker langs et brombærhegn
med plovmuld under fødder.

Og det er al den jord, jeg har,
og alt hvad jeg begærer.
Jeg håber, det går an, jeg ta'r,
hvad mine såler bærer.

Frit Land

Sang af Ulige Numre · 2015

Bølgende bakker, marker, eng og skov
Frit land, frit land, bestå
Dine brødre er borte, dine søstre sover sødt
Så du må være stærk og stå ret

Ryster du på hånden, ja, så vælter det jo ind
Over landets grænser, ind i stuen, i mit hjem
Vi ska' kaste os i bølgerne, der slår mod kysten ind
Frit land, fri for os selv

*Sommeren var gået, da jeg rev mig på din torn
Alt det smukkeste gør ondt
Fra myggestik ved søerne til trådene i bølgerne
Der brænder hendes ben
Vi ska' kaste os i bølgerne, der slår mod kysten ind
Frit land, frit land, mit sted*

Tusinde af øjne, de har meninger om alt
Og alle sammen tror, at deres TV taler sandt
Jeg ska' prøve på at se den lysende idé
Men strengen, den må trækkes i det sand

Tilgiv mine øjne, de ser kun fra næsen ned
Hvordan sku' jeg ku' bære hele kloden på mit skød?
Hele verdens smerte kommer ikke mine ved
Frit land, frit land, mit sted

*Sommeren var gået, da jeg rev mig på din torn
Alt det smukkeste gør ondt
Fra myggestik ved søerne til trådene i bølgerne
Der brænder hendes ben
Vi ska' kaste os i bølgerne, der slår mod kysten ind
Frit land, frit land, mit sted
Frit land, frit land, frihed*

Costa Del Sol

Tekst og musik: C.V. Jørgensen

1 ^{G7} Når solen den forsvinder fra de ^C hjemlige himmelstrøg
ja så forsvinder jeg osse
^{G7} sydpå til Spanien og mit luksus-eksil
^C for at te mig som en ^{Am} tosse
^F på Costa del Sol hvor solen den ^{E7} danser
en inciterende flamenco i min ^{Am} swimmingpool
^F har keep cool altid været mit ^{E7} motto
mit navn er ^{Am} gunther men folk ^{G7} hernede kalder mig Otto

2 ^{G7} Så snart jeg så det hele gå ad ^C helvede til
var jeg psst-væk over ^{G7} samtlige bjerge
og danderer den nu flittigt i ^C dansker-koloni
med pensionen hjemmefra i ^{Am} reserve
^F på Costa del Sol hvor solen den ^{E7} danser
en inciterende flamenco i min ^{Am} swimmingpool
^F har keep cool altid været mit ^{E7} motto
mit navn er ^{Am} gunther men folk ^{G7} hernede kalder mig Otto

Omk. ^F For øjeblikket har vi det ^{G7} herligt
her på ^C Costa del Sol
^{Dm} i vort nynazistiske og ^{E7} asociale sammenhold
^F men den dag ^{G7} røde russerne kommer
^C og det ^F gør de jo nok igen
^{Dm} har jeg solgt min hacienda og ^{G7} købt en ny i ^C Californien

3 ^{G7} En sidste kommentar herfra sku' lige være den
^C at der Führer var en visionær af ^{G7} klasse
der såfremt han var til stede den ^C dag i dag
ville la' ^{Am} fattigerøve og skvadderhoveder ^{E7} gasse
på Costa del Sol hvor solen den ^{Am} danser
en inciterende flamenco i min ^{G7} swimmingpool
^F Har keep cool altid været mit ^{E7} motto
mit navn er ^{Am} Gunther men folk ^{G7} hernede kalder mig Otto

Omk. ^F For øjeblikket har vi det ^{G7} herligt...

Chords: G7: 320001 C: X32010 Am: X02210 F: XX3211 E7: 020100 Dm: XX0231

Nu falmer skoven trindt om land

1. Nu falmer skoven trindt om land,
og fuglestemmen daler;
alt flygted storken over strand,
ham følger viltre svaler.

2. Hvor marken bølged nys som guld
med aks og vipper bolde,
der ser man nu kun sorten muld
og stubbene de golde.

3. Men i vor lade, på vor lo,
der har vi nu Guds gaver,
der virksomhed og velstand gro
i tøndemål af traver.

4. Og han, som vokse lod på jord
de gyldne aks og vipper,
han bliver hos os med sit ord,
det ord, som aldrig glipper.

5. Ham takker alle vi med sang
for alt, hvad han har givet,
for hvad han vokse lod i vang,
for ordet og for livet.

6. Da over os det hele år
sin fred han lyser gerne,
og efter vinter kommer vår
med sommer, korn og kerne.

7. Og når engang på Herrens bud
vort timeglas udrinder,
en evig sommer hos vor Gud
i Paradis vi finder.

8. Da høste vi, som fugle nu,
der ikke så og pløje;
da komme aldrig mer i hu
vi jordens strid og møje.

9. For høsten her og høsten hist
vor Gud ske lov og ære,
som ved vor Herre Jesus Krist
vor Fader ville være!

10. Hans Ånd, som alting kan og ved,
i disse korte dage
med tro og håb og kærlighed
til Himlen os ledsage!

Et hav, der vugger sig til ro

Matti Borg 1997 / Juliane Preisler 1997

1. Et hav, der vugger sig til ro nu
en strand der mørkner så blidt,
en ren orangerød
magi en fred, der rækker vidt
mens vi holder hænder.
2. En nat der nærmer sig så blødt nu
en lyd der stilner om os,
en lillalyserød
magi en sjæl, der kaster los
mens vi lytter bølger.
3. Et lys der sænker sig så tavst nu
en sol så langsomt på vej,
en sommernatteblå
magi et sind, der åbner sig
mens vi fanger stjerner.

Gi' os lyset tilbage

Sang af Rasmus Skov Borring · 2009

Kloden har mange
Forskellige slags
Alle må leve og dø.
Glæd dig – du er her alligevel nu!
Meningen er vel at så sine frø,
på en overladt stjerneø.
Gi' os tiden tilbag',
og lad os bruge ethvert timeslag.

Dørene åbne og smilene slidt.
Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.

Lykken du holder i hænderne nu
den er vist egentlig min.
Og at du lever og bærer og er,
gør at jeg også kan værne om din;
denne smukkeste disciplin.

Gi' os glæden tilbag',
og lad os leve af dét trylleslag:
Kroppene mange, men styrken er en.
Sådan er landet, der står på de viseste sten.

Ser du kun mørke hvor du vender hen?
Tomhedens sorte protest?
Skyggerne lever kun hvor der er lys.

Husk nu at solsiden klæder dig bedst!
Og i aften, så se mod vest!
Gi' os lyset tilbag'.
Vi vender op på ethvert nederlag.
Lukket bli'r åbnet og støjen bli'r tyst.
Nu skal der danses og elskes, hvor mørket er lyst!

Alt hvad vi kom for at give og få
dele og elske og slås.
Blev på et år, det vi levede på,
fællesskab fødes når JEG bli'r til OS!
Og vi vandrer med Helios.
Gi' os landet tilbag'.
Gi' tolerancen et nyt folkeslag.
Hjertet er åbent og sindet er frit.
Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.

Efterår

Sang af Ray Dee Ohh · 1990

Efterår

Den sidste sol har gemt sig i dit blik

Og tiden går

forbi os, før vi ved det, er vi væk

Og jeg føler kun

en længsel i mit bryst

Kom og ta' mig ind til dig

Kom og gi' mig al din trøst

Gi' mig dine drømme

Gi' mig bare en

Gi' mig lidt af livet

Ta' og gi' mig noget at tænke på

Gi' mig dine drømme

Gi' mig bare en

Gi' mig lidt af livet

Gi' mig noget at tænke på

før det' for sent

Efterår

Og mørket falder ind i dine ord

Og tiden går

Vi venter og vi håber og vi tror

Men jeg føler mig
så underlig forladt
for jeg kunne miste alt
i denne stille nat
Gi' mig dine drømme
Gi' mig bare en
Gi' mig lidt af livet
Ta' og gi' mig noget at tænke på
Gi' mig dine drømme
Gi' mig bare en
Gi' mig lidt af livet
Gi' mig noget at tænke på
før det' for sent

[Bridge]

Og jeg føler jeg kunne miste alt
i denne stille nat

Gi' mig dine tanker
Gi' mig lidt af dig
Sig mig er det hjertet
Som banker højt og levende for mig

Gi' mig dine drømme
Gi' mig bare en
Gi' mig lidt af livet

Ta' og gi' mig noget at tænke på

Gi' mig dine drømme

Gi' mig bare en

Gi' mig lidt af livet

Gi' mig noget at tænke på

før det' for (sent)

Gi' mig dine drømme

Gi' mig bare en

Gi' mig lidt af livet

Ta' og gi' mig noget at tænke på

Gi' mig dine drømme

Gi' mig bare en

Gi' mig lidt af livet

Gi' mig noget at tænke på

før det' for sent

I Skovens Dybe Stille Ro

I skovens dybe stille ro,
hvor sangerhære bo,
hvor sjælen lytted mangan gang
til fuglens glade sang;
der er idyllisk stille fred
i skovens ensomhed,
og hjertets længsler tie her,
hvor fred og hvile er.

Hør! landsbyklokken lyder ned,
bebuder aftenfred,
småfuglen, før den går til blund,
end kvidrer lidt en stund;
i mosen kvækker højt en frø,
stærkt damper mark og sø;
nu klokken tier – aftenens fred
sig stille sænker ned.

Marken er mejet

Marken er mejet og høet er høstet,
kornet er i laderne og høet står i hæs.
Frugten er plukket, og træet er rystet,
og nu går det hjemad med det allersidste læs.

//: Rev vi marken let, det er gammel ret,
fuglen og den fattige skal også være mæt.://

Loen vi pynter med blomster og blade,
vi har georginer og bonderoser nok.

Børnene danser allerede så glade,
Alle vore pi-i-ger står ventende i flok.

//: Bind så korn i krans! Hurra her til lands
sluttes altid høsten med et gilde og en dans. ://

Septembers himmel

Tekst: Alex Graff - Musik: Otto Mortensen

Musical score for "Septembers himmel" in G major, 4/4 time. The score consists of four staves of music with lyrics underneath. Chords are indicated above the notes.

Chords: C, A/c#, Dm, G/h, C, F/c, C, 7/h, Am, D, GΔ, C, Am6/f#, H, E, A, Dm, 7/f, G, 7/h, C, 7/e, F, C/e, Dm7, G, C, 7/e, Dm/f, G7, C.

Lyrics:
Sep - tem - bers him - mel er_ så blå, dens sky - er ly - ser hvi - de, og
lydt vi hø__ - rer lær - ken slå som før ved for__ - års - ti - de. Den
un - ge rug af mul__ - den gror med grøn - ne ly - se klin - ger, men
stor - ken længst_ af lan - de fór med sol på si__ - ne vin - ger.

1 Septembers himmel er så blå,
dens skyer lyser hvide,
og lydt vi hører lærken slå
som før ved forårstide.
Den unge rug af mulden gror
med grønne lyse klinger,
men storken længst af lande fór
med sol på sine vinger.

2 Der er en søndagsstille ro
imellem træ'r og tage,
en munter glæde ved at gro,
som var det sommerdage.
Og koen rusker i sit græs
med saften om sin mule,
mens bonden kører hjem med læs,
der lyser solskinsgule.

3 Hver stubbet mark, vi stirrer på,
står brun og gul og gylden,
og røn står rød og slåen blå,
og purpursort står hylden.
Og georginer spraglet gror
blandt asters i vor have,
så rig er årets sidste flor:
Oktobers offergave.

4 De røde æbler løsner let
fra træets trætte kviste.
Snart lysner kronens bladenet,
og hvert et løv må briste.
Når aftensolen på sin flugt
bag sorte grene svinder,
om årets sidste røde frugt
den tungt og mildt os minder.

5 At flyve som et forårsfrø
for sommerblomst at blive
er kun at visne for at dø,
kan ingen frugt du give.
Hvis modenhedens milde magt
af livet selv du lærte,
da slår bag falmet rosendragt
dit røde hybenhjerte.